Powiatowy Rzecznik Konsumentów

Powiatowy Rzecznik Konsumentów w Parczewie

Starostwo Powiatowe w Parczewie
ul. Warszawska 24
21-200 Parczew
tel. kom.: **519 054 088**
fax.: 83 355 06 73
e-mail: rzecznikkonsumentow@parczew.pl
Miejsce przyjmowania interesantów: **pokój 023 (parter),**
Powiatowy Rzecznik Konsumentów w Parczewie przyjmuje konsumentów:
Poniedziałek 7.30 - 15.30
Wtorek 7.30 - 15.30
Środa 13.00 - 15.00
Piątek 13.00 - 15.00

KOMPETENCJE RZECZNIKA KONSUMENTÓW
Powiatowi rzecznicy konsumentów wykonują zadania samorządu powiatowego w zakresie ochrony praw konsumentów - czyli osób fizycznych, które zawierają umowę z przedsiębiorcą w celu bezpośrednio niezwiązanym z jej działalnością gospodarczą lub zawodową.
Do zakresu zadań Powiatowego Rzecznika Konsumentów w Parczewie należy:

- Zapewnienie bezpłatnego poradnictwa konsumenckiego i informacji prawnej w zakresie ochrony interesów konsumentów.
- Składanie wniosków w sprawie stanowienia i zmiany przepisów prawa miejscowego w zakresie ochrony interesów konsumentów.
- Występowanie do przedsiębiorców w sprawach ochrony praw i interesów konsumentów.
- Współdziałanie z właściwymi miejscowo delegaturami Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, organami Inspekcji Handlowej oraz organizacjami konsumenckimi.
- Rzecznik może w szczególnych przypadkach wytaczać powództwa na rzecz konsumentów oraz wstępować za ich zgodą, do toczącego się postępowania w sprawach o ochronę interesów konsumentów

Organizacyjno-prawne podstawy działania Powiatowego Rzecznika Konsumentów w Parczewie:

- ustawa z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz.U. z 2018 r. poz. 798 t.j.)
- ustawa z dnia 15 grudnia 2000r. o Inspekcji Handlowej (Dz.U. z 2017 r. poz. 1063 t.j.)
- ustawa z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie powiatowym (Dz.U. z 2018 r. poz. 995 t.j.)
- ustawa z dnia 17 listopada 1964 r. Kodeks postępowania cywilnego (Dz.U. z 2018 r. poz. 1360 t.j.)

PODSTAWOWE AKTY PRAWNE REGULUJĄCE PROBLEMATYKĘ OCHRONY PRAW KONSUMENTÓW

- ustawa z dnia 30 maja 2014 r. o prawach konsumenta (Dz.U. z 2017 r. poz. 683 t.j.)
- ustawa z dnia 23 kwietnia 1964r. - Kodeks Cywilny (Dz.U. z 2018 r. poz. 1025 t.j.),

- ustawa z dnia 12 maja 2011 r. o kredycie konsumenckim (Dz.U. z 2018 r. poz. 993 t.j.)
- ustawa z dnia 12 grudnia 2003r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów (Dz.U. z 2016 r. poz. 2047 t.j.)
- ustawa z dnia 25 sierpnia 2006 r. o bezpieczeństwie żywności i żywienia (Dz.U. z 2017 r. poz. 149 t.j.),
- ustawa z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi (Dz.U.z 2018 r. poz. 150 t.j.)
- rozporządzenie Ministra Administracji i Cyfryzacji z dnia 24 lutego 2014 r. w sprawie reklamacji usługi telekomunikacyjnej (Dz.U. z 2014 r. poz. 284),
- ustawa z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług (Dz.U. z 2017 r. poz. 1830 t.j.)

NOWA USTAWA O PRAWACH KONSUMENTA

25 grudnia 2014 r. weszły w życie przepisy ustawy z dnia 30 maja 2014 r. o prawach konsumenta (Dz.U.2014.827). Ustawa ta uregulowała na nowo, uporządkowała przepisy dotyczące praw konsumentów i odpowiadające im obowiązki przedsiębiorców w umowach zawieranych z konsumentami. Nowa ustawa uchyliła obowiązujące do tej pory a rozsiane przepisy tj. ustawę z dnia 2 marca 2000 r. o ochronie niektórych praw konsumentów oraz o odpowiedzialności za szkodę wyrządzoną przez produkt niebezpieczny (Dz. U. z 2012 r. poz. 1225) oraz ustawę z dnia 27 lipca 2002 r. o szczególnych warunkach sprzedaży konsumenckiej oraz o zmianie Kodeksu cywilnego (Dz. U. Nr 141, poz. 1176, z późn. zm.) Przez dokonanie tych zmian przepisy prawa konsumenckiego stały się bardziej czytelne i przejrzyste.
Zmienione przepisy upraszczają poruszanie się po przepisach dotyczących konsumentów – uchylając 2 ustawy, zastępując jedną ustawą o prawach konsumenta, która dodatkowo zmienia i wprowadza znaczną część istniejących a często również rozszerzonych rozwiązań dotyczących praw konsumentów do kodeksu cywilnego. W szczególności zwrócić należy uwagę, iż do umów z udziałem konsumentów od 25 grudnia 2014r. mają zastosowanie przepisy kodeksu cywilnego dotyczące rękojmi za wady fizyczne rzeczy sprzedanej. Do tego czasu na mocy art. 1 ust. 4 z dnia 27 lipca 2002 r. o szczególnych warunkach sprzedaży konsumenckiej oraz o zmianie Kodeksu cywilnego (Dz.U.2002.141.1176) przepisy te nie miały zastosowania do umów zawieranych pomiędzy konsumentem a przedsiębiorcą.